

blive gode kommunale Skatteydere, hvorimod de, naar de optræde i større Antal i en Kommune, kunne blive ret kostbare for denne. Jeg har netop i Dag modtaget Beklagelse fra en sjællandsk Landkommune, hvor de allerede have 30 Statshuse og grue for de kommunale Udgifter, det vil medføre, og for den Svækkelse af Skatteevnen, som ogsaa er en Følge deraf. Jeg mener derfor, at der er nogle Hensyn her at tage. Og naar man nu ved Udstykning af Trollesminde giver en Del af Lodderne et noget større Omfang, er det at gaa i den rigtige Retning. Skulde jeg tilføje noget, var det et Ønske om, at man havde gjort disse Lodder endnu noget større.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Kystfredningsloven, der rejstes af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, et Spørgsmaal, der for øvrigt blev besvaret af den højtærede Minister paa en Maade, jeg selvfølgelig er udelukket fra at kunne korrigere, da jeg ikke i den Forstand som Ministeren har haft med Sagen at gøre, vil jeg dog bemærke, at er man i København utilfreds med de Afgørelser, Kystkommissionen træffer for Københavns Vedkommende, har man den Udvej at indanke Spørgsmaalet for en Overlandvæsenskommission og derved maa ske faa de Ønsker opfyldte, man maatte nære med Hensyn til de paagældende Forhold. Dette fremgaar af nævnte Lovs § 6, som det ærede Medlem sikkert vil have gjort sig bekendt med.

Jacob Christensen: Det er Ændringsforslag under Nr. 1, Betænkningens Nr. 6, stillet af en Mindretal, gaaende ud paa at forhøje Statsskovarbejdernes Dagløn med 40 Øre daglig, som jeg gerne vil udtale mig om. Allerede under Finanslovens 1ste Behandling stillede jeg i Udsigt, at der rimeligvis atter i Aar fra Statens Skovarbejdere i Silkeborg vilde indkomme et Andragende til det høje Ting om en Forhøjelse af Daglønnen, og et saadant Andragende er senere kommet og tilstillet Finansudvalget. Jeg formoder, at det er paa Grundlag af dette Andragende, at Mindretallet har stillet sit Ændringsforslag. I dette Andragende, som altsaa har været Grundlaget for det her stillede Ændringsforslag, fremsatte Skov-

arbejderne Ønsket om, at Daglønnen maa blive forhøjet til 2,50 Kr.; den er for Øjeblikket 1,60 Kr. om Vinteren og 2,20 Kr. om Sommeren. Samtidig fremsatte Skovarbejderne Ønsket om, at der maa finde en Regulering af Akkordpriserne Sted. Arbejderne erkende selvfølgelig, at det er en ret vanskelig Sag at gennemføre en saadan Regulering, og man har derfor tilladt sig at fremsætte et Forslag, som man mente kunde tjene som Vejledning angaaende Gennemførelsen af en saadan Regulering af Akkordpriserne, idet man foreslaar, at der omkring i de forskellige Skovdistrikter nedsættes et Udvalg, bestaaende af Skovrideren, en Skovfoged og en af Skovarbejderne, der saa skulde tage under Overvejelse, hvorledes man bedst kunde regulere Akkordpriserne, saa at disse kom til at staa i nogenlunde Forhold til den Dagløn, man fra Lovgivningsmagtens Side har ment kunde være passende at byde Statens Skovarbejdere.

Jeg erkender, at det naturligvis er vanskeligt for det højtærede Finansudvalg at følge dette Ændringsforslag. Det maa rettest høre hjemme under Administrationen, og naar Mindretallet stiller dette Forslag, tænker jeg, det er ud fra den Forudsætning, at hvis Forslaget vedtages, vil Følgen deraf blive, at Ministeren tager under Overvejelse at regulere Akkordpriserne saaledes, at de komme til at staa i Forhold til den Dagløn, der her er anført. Det glæder mig at høre, at den højtærede Minister antydede, at han er villig til at underkaste disse Akkordpriser en Revision, saa der kan komme en Forbedring paa dette Omraade, men jeg beklager, at den højtærede Minister fremdeles mener, at det er rigtigt, at det som hidtil er Skovrideren i de forskellige Skovdistrikter, der fastsætter Akkordpriser og Dagløn. Thi det maa dog efterhaanden komme saa vidt, at man ogsaa fra Statens Side tager et lignende Hensyn til Arbejderne, som de private Arbejdsgivere forlængst have taget ved at gaa ind paa at tage Arbejderne med paa Raad og lade dem være medbestemmende, naar Dagløn og Akkordpriser fastsættes, medens det jo i gamle Dage var Arbejdsgiverne selv, der af egen Magtfuldkommenhed bestemte saavel Akkordpriser som Dagløn. Jeg tror,